

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

Stockholm
22 ArbetsenhetSPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt E	08 Löpande nr 15-1
09 Plats för förturstämpel 554	

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

Krinsp Håkan Ström 4167

05 datum

06 klockan

860302 13.55

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

11 Spaningsuppslaget lämnat

Mord på Olof Palme

 vid person-
ligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

F-år | -mån | -dag | -nr

Nieminen, Yvonne Anita

55 06 16 3228

13 Yrke/titel

14 Postadress (utdelningsadress och adress), telefon bostaden

Charkbiträde

Domarebacken 14, 2 tr, 145 57 Norsborg, tfn 0753-843 54

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Domus Skärholmen, charkavdelningen, tfn 08-710 03 80/74

16 Uppslaget avser

17 Händelse (kort rubricering t ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

 misstänkt
person fordon

Mötte gärningsmannen efter mordet.

 gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelseår, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordonets reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hjälpuppgifter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Fredagen den 28/2 1986 var Nieminen ute med en manlig bekant vid namn Ahmed Leban, Ringvägen 155, 2 tr.

Nieminen var klädd enligt följande:

Svart manchesterkappa, svartbroderad schal, strassörhängen, ceriseröd klänning, röda stövlar. Nieminen är 168 cm lång. Hon var barhuvad.

Ahmed Leban var iklädd följande:

Grå västjacka utan ärmor, ljus randig skjorta, grå tröja, svarta byxor.

Han är ca 38 år gammal, 182 cm lång och har stort svart lockigt hår med grått inslag.

De hade varit på en klubb på Johannesgatan, som de lämnade vid 23.15-23.20-tiden. Det var endast de två som gick därifrån tillsammans. De gick Johannesgatan söderut och svängde in på David Bagares Gata och fortsatte denna västerut, mot Sveavägen. De gick på trottoaren, den norra, på David Bagares Gata. De hade gått 5-6 steg på David Bagares Gata då Nieminen upptäckte en man som kom springande på den motsatta sidans trottoar. Avståndet till mannen var inledningsvis ca 10 meter. Det var mest parkerade bilar på den sida som Nieminen och Leban gick. Någon enstaka bil var parkerad på motsatta sidan. Det var dålig belysning på platsen. Nieminen var den som gick närmast gatan av henne och Leban.

Nieminen fick direkt ett intryck av att mannen var jagad. Han vände sig om 2-3 gånger under den tid det tog tills han passerat dem. Mannen sprang inte speciellt fort. Han hade nedförbacke.

 Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

 kan anknä till uppslag nr21 anknä till uppslag nr22 Registrerat:
Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

20 Tagit del

Spaningschef
signaturBitr spaningschef
SignaturRegistrator
Signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

RPS 463 1 1 4 83 02 26 000 set. ALLF 400 83 036 LiberTryck. 0943

Med feta linjer avgränsade avsnitt ifylls e) av uppgiftsmottagaren

Ex 1: Till originalpärm (i nr-följd)

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr ...

Stockholm
02 Arbetsenhet*

I grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

KK 1

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krisp Håkan Ström 4167

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

Nieminen, Yvonne

05

06

Utskriftsdatum

Mord på Olof Palme

 Förhörsprot Promemoria

10 sak

Medans mannen sprang försökte han stoppa ned eller ta ut något ur en väska han bar i vänster hand. Mannen gjorde rörelser, som om han med den högra armen exempelvis sökte dra upp ett blixtlås. Väskan var i storlek ca 20x15 cm. Nieminen såg inte till någon rem eller liknande som fladdrade. Väskan var mörk till färgen. Nieminen undrade för sig själv varför han inte stannade och ordnade till med väskan. Mannen ignorerade Nieminen och Leban. Mannen hade en mörk rock, troligen svart, som var uppknäppt och fladdrade. Rocken var ungefär till knähöjd. Rocken måste ha varit av något tunnt material, eftersom den fladdrade mycket. Rocken verkade var mörk även på insidan. Något foder syntes ej. I övrigt var mannen helt mörkklädd. Nieminen uppfattade det som om mannen hade en mörk tröja under rocken. Mannen hade huvudet nedböjt, medan han sprang. Han hade sin blick riktad mot väskan han höll på med. Nieminen riktade sin uppmärksamhet mot mannens händer och vad han höll på med. Nieminen såg mannens haka. Han hade inget skägg. Nieminen såg inte om mannen bar glasögon. Hon reagerade inte för om mannen hade någon huvudbonad eller ej. Åldersmässigt hänförs mannen till mellan 35-45 års ålder. Mannen var inte tjock, snarare satt eller grov. Det verkade som om det var jobbigt för honom att springa. Vid ett tillfälle verkade det som mannen halkade till. Det var snömodd. Mannen hade ljus hy, på det lilla Nieminen såg av mannens haka. Han var ca 175-178 cm lång. Nieminen och Leban kommenterade inte mannen sinsemellan.

Nieminen och Leban fortsatte David Bagares Gata över ^{Malmskilln-g.} ~~Döbelnagatan~~. De hade hunnit nedför några trappsteg i trappan ned mot Luntmakargatan, då de mötte en kille i 20-25 års åldern. Han var smal och hade blont hår. Han frågade om de sett en man springa förbi. Nieminen svarade då: "Ja han sprang rakt fram." Samtidigt vände hon sig om och pekade eventuellt i riktning mot David Bagares Gata. När de kommit nedför trappan mötte de 4 poliser som kom springande meddragna pistoler.

Nere på Sveavägen låg en man på trottoaren med en syrgasmask för ansiktet. Där var flera poliser och en ambulans. Nieminen sammankopplade då mötet med mannen på David Bagares Gata och den skadade mannen på gatan. Nieminen gick direkt fram till en polis och lämnade sin berättelse och adress.

01 Polisdistrikt*
Stockholm

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr

02 Arbetsenhet*
KK 1

i grövre brottmål

07 Avsnitt E	08 Löpande nr 15-1-A
-----------------	-------------------------

03 Upprättat(d) av* telefon*
Krinsp Lars Jonsson 4106

04 Fortsätt- ningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn) Nieminen, YVONNE
---------------------------	---

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*
Mord Olof Palme

05 Föreläsningsprot	06 Utskriftsdatum 860304
---------------------	-----------------------------

10 | sak

Anknyter till spaningsuppslag E 15-1

Krinsp/KK1 Lars Jonsson o Åke Thorstensson sammanträffar 860304 kl 16.30 med vittnet Yvonne Nieminen, för att förevisa henne fotografier på kurdiske medborgaren Abdalrahim, Mohammed Latif, f 460308-

Nieminen studerar noggrant fotona - varefter hon uppger att hon inte kan utpeka denne person som identisk med den som hon såg springande på David Bages gata strax efter mordet. Hon framhåller att hon inte såg ansiktet på den mannen, utan möjligtvis mannens haka - som dessutom var den enda del från mannen som framstod som ljus. Mannen som kom springande var mycket mörkt klädd.

Hon lägger fingrar över huvudet/ansiktet på helbildsfoto av Abdalrahim, varefter hon uppger att kroppsbyggnaden, ävensom rockens längd - dock icke tjocklek och till synes för ljusa färg stämmer in på mannen som sprang.

Hon poängterar på nytt att hon nästan fixerade sin blick på att mannen under det att han hela tiden sprang höll på att antingen öppna eller stänga blixtlåset till den mindre väska 20x15 cm som han höll i sin vänstra hand.

Väskan påminner om en handledsväska, men hon såg ingen rem. Hon fick uppfattningen att väskan var stabil - hård i sin form.

Hennes första tanke var att mannen hade stulit pengar eller kanske till och med den aktuella väskan. Hon fick en klar uppfattning om att mannen var jagad, eftersom han flera gånger vände sig om och tittade bakåt.

Hon fick en känsla av att mannen av någon anledning hade vissa svårigheter att springa, antingen av skälet att han hade dålig kondition eller av annan orsak.

På fråga om hon hörde flåsande eller stönande ljud från honom, uppger hon att det gjorde hon inte. Hon var i uppfattning att mannen fortsatte att springa David Bagares gata österut.

Såvitt hon kan erinra sig såg hon inga andra människor i rörelse på vare sig Johannesgatan eller David Bagares gata. Ej heller såg hon något fordon i rörelse eller person i fordon. Den första som hon såg var killen som kom springande efter den flyende mannen.

○ ANKN H 58

RPS 463.2.1 4. 84.12. 22 000 ser. ALLF 400 84 170 Ekonomitrv.k Blanketten 4321

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

860304 A1

Kvällspostens reporter John Bergbom visar några bilder på män som liknar den misstänkte 41-åringen. Anna pekar medfetsamma på fotot av 41-åringen. Hon tror att det var han som hon såg springa från mordplatsen. BILD: Karl Hult

Anna pekar ut misstänkte mannen på KvP:s bild

— Av John Bergbom —

STOCKHOLM (KvP) Vittnet Anna var den sista person som såg Olof Palmes mördare fly.

Sent i går kväll hade polisen fortfarande inte tagit kontakt med Anna för att konfrontera henne med den anhållne 41-åringen.

När Kvällsposten visar upp några bilder av män med liknande utseende pekar hon direkt:

— Det kan vara han. De har samma kroppsbyggnad.

Anna pekar ut den anhållne 41-åringen utan att tveka.

— Men jag säger bara att det kan vara han. Jag hade inte märkt till mördarens ansikte. Jag tänkte mer på hans kropp och vilka kläder han hade.

Även de bilder Anna väljer bort föreställer mörkhåriga män med mustach i samma ålder som 41-åringen.

Anna är den person som såg mördaren sist av alla vittnen. Redan på mordnatten lämnade hon ett signalement på en mördare som enligt hennes uppfattning såg svensk ut.

■ TYSTA VITNET

Hon såg honom fly längs David Bagares gata i riktning mot Regeringsgatan bara ett par minuter efter skotten på Sveavägen. Sedan förre spaningsle-

daren Hans Holmér lämnat ut hennes namn i sin bok om Palmemordet är hon livrädd för att mördaren ska försöka tysta henne. Anna är ett fingerat namn. Trots att hon redan pekats ut av Hans Holmér respekterar Kvällsposten hennes vilja att vara anonym.

■ HALVSKUM KLUBB

På mordnatten hade Anna och hennes vän, en marockan som hon umgås med sedan några veckor tillbaka, besökt en halvskum klubb på Johannesgatan 10.

Annas vän skulle träffa en kompis på klubben och hon hade motvilligt följt med. När Anna såg vilken typ av lokal de hamnat i vände hon direkt. Hennes vän följde med.

■ VAR KLUMPIG

De låda gick i riktning mot Sveavägen för att hitta en taxi. När paret kom fram till David Bagares

gata såg de en man komma springande.

— Han hade svårt att ta sig fram. Det var halt ute, men jag tyckte ändå att han var klumpig på något vis. Jag undrade varför han hade lågskor och uppknäppt rock eftersom det var så kallt ute, berättar Anna.

Den nu anhållne 41-åringen har ett haltande sätt att röra sig. Vissa vittnen har lämnat liknande uppgifter om den så kallade Grandmannen.

— Jag vill inte påstå att den man jag såg var direkt halt, men han rörde sig klumpigt, säger Anna.

■ HJÄLPA TILL

Anna är mycket förvånad över att polisen inte brett henne granska den anhållne 41-åringen.

— Fast samtidigt är det nästan skönt. Moraliskt sett vill jag göra allt för att bidra till att mördaren gripes.

När hon dagen efter mordet ringde upp spanings-

ledningen bad de henne återkomma senare.

— Sedan, på söndagen, efterlyste de mig i radio trots att jag lämnat både namn och telefonnummer redan på mordnatten.

När 33-åringen anhålls kallades Anna in för en vittneskonfrontation.

— Jag kunde inte peka ut någon eftersom jag inte såg mördarens ansikte, så den gången kunde jag inte hjälpa till, berättar Anna.

■ MÅNGA FOTON

När PKK-spåret senare blev som mest aktuellt kom polisen vid två tillfällen till hennes arbetsplats. De hade med sig buntar med fotografier.

— Alla på polisens bilder såg ut som turkar. De var mycket svartmuskiga och så, säger Anna. Men jag stod fast vid min uppfattning att den man jag sett antagligen var svensk.

— Då var de inte så intraserade längre. Anna teg om vad hon

visste. Hon talade aldrig med någon.

— Ändå lyckades en radioreporter på Kanalen få tag i mitt namn förra hösten. Då visste jag inget om Holmér's bok men det hade ändå gått för långt. Jag berättade allt jag visste i Kanalen.

■ TOTALT SVIKEN

Nu har det gått mer än två år sedan polisen hörde av sig till Anna.

— De har varit väldigt arroganta mot mig. Hans Holmér har svikit mig totalt, men om de ber mig komma för en konfrontation med 41-åringen ställer jag antagligen upp.

Annas upplevelser har totalt förärrat ut hennes syn på polisen, som tidigare var något tryggt att lita på i nödens stund.

— Om jag någon gång blir vittne till något annat i framtiden går jag aldrig till polisen.

Nieminen förklarade för Härminge att hon inte alls var intresserad att ställa upp i en TV-intervju. Med detta nöjde sig reportern och lämnade Nieminens bostad. Han överlämnade dock ett visitkort till Nieminen.

Något senare samma kväll, fick Nieminen besök av en granne i fastigheten, som uppgav att han fått ett telefonsamtal från en journalist, som hette Jan Bergbom. Denne Bergbom hade bett granne att uppsöka Nieminen och be henne ringa honom.

Anledningen till att Bergbom ringde grannen, berodde enligt Nieminen på att hon har hemligt telefonnummer.

Nieminen ringde då till Jan Bergbom på tidningen Kvällsposten och hon fick då klart för sig att denne reporter ville komma och intervjua henne, med anledning av de iakttagelser hon hade gjort i närheten av mordplatsen, den kväll då statsminister Palme hade blivit mördad. Reportern undrade också om Nieminen åter blivit kallad till förhör hos polisen, vilket Nieminen förklarade att det hade hon inte blivit.

Vid 21-tiden samma kväll kom Jan Bergbom hem till Nieminen på Domarbacken 14, Norsborg, tillsammans med en fotograf.

Reportern intervjuade Nieminen angående de iakttagelser hon hade gjort under mordkvällen. Efter intervjun så förevisade reportern tre stycken olika bilder, av för henne, okända män.

Nieminen uppger att de tre olika bilder hon fick se, förevisade tre stycken olika mäns ansikte. Man kunde se ansiktet och en del av männens axelparti.

Hon uppskattar åldern på de tre männen till cirka 40 till 45 år. Minnesbilden är att en av männen på fotografierna, var något ljusare i håret, än de övriga två. Mannen med det något ljusare håret, hade också en mustasch samt kraftiga kindben. Nieminen uppger spontant att mannen hade ett finskt utseende.

En av de båda mörka männen, så minns Nieminen att en av dem också haft mustasch.

Då reportern undrade om Nieminen kunde peka ut någon av de tre männen, så förklarade hon att hon aldrig sett gärningsmannens ansikte under mordkvällen. Hon förklarade att det hon kunde peka ut var mannens kroppsbyggnad, kroppshållning, samt hur satt han var.

Reportern undrade ändå om inte Nieminen kunde peka på någon av de tre männen. Nieminen pekade då på en av bilderna och menade att om det var så att det gällde kroppsbyggnaden, så kunde det vara den personen hon nu pekade på. Hon förklarade samtidigt för Bergbom att personens ansikte var helt obekant för henne. Hon tillägger vidare att alla de tre bilderna som förevisades henne av reportern, var helt obekant.

Nieminen har aldrig tidigare sett någon av de tre personerna på bilderna.

Beträffande den person som Nieminen pekade ut på fotografiet, så var denne den mörkare av de tre och som bar mustasch. Denne man var den man som var mest grov runt själva axelpartiet. Detta var ju också det enda som Nieminen tittade på, eftersom ansiktet inte sade henne någonting.

Efter det att Nieminen pekat ut denne man, så uppgav reportern att han var identisk med den 41-årige man, som anhållits, misstänkt för mordet på statsminister Olof Palme.

För någon vecka sedan, troligen i början av april månad 1989, så tittade Nieminen på TV 3 och fick då i samband med att ett nyhetsprogram visades, se en bild av en man. Bilden som förevisades i TV-rutan, kände Nieminen igen, som varande den så kallade 41-åringen, vilket reportern som besökt henne berättat.

Nieminen uppger att hon kände igen bilden direkt, såsom varande samme man som hon pekat ut på fotografi för reportern Jan Bergbom.

Telefonnummer till reporter Jan Bergbom är 08-13 20 80.

Efter att Nieminen lyssnat igenom hela förhöret, så uppger hon att åldern be-
träffande den ljusare av de tre männen, på de fotografier hon förevisats av re-
portern Jan Bergbom, skulle var omkring 48 till 50 år.

Förhöret avslutas klockan 19.05.

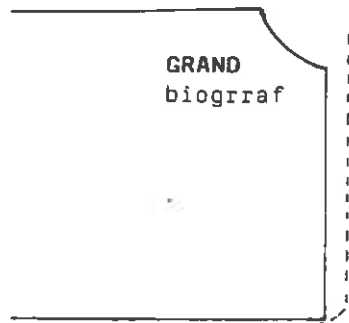
F = Förhørsledare
N = Nieminen, Yvonne

- F. Nieminen, du har ju varit närvarande hela tiden när jag har dikterat in
din berättelse här på bandet och sedan har du ju lyssnat igenom förhöret
en gång och vi har gjort tillägget du bett om. Så jag tänkte fråga dig, är
det riktigt det vi har talat in och godkänner du förhöret?
- N. Ja, jag godkänner förhöret och det är riktigt.
- F. Nieminen, du ville också göra ytterligare ett tillägg till din berättelse.
- N. Anledningen till att jag ställde upp på den här intervjun, det var att jag
ville att Kvällsposten skulle publicera ett öppet brev till Hans Holmér och
det var ju i princip det jag ville att dom skulle ta upp då. Nu publicerade
dom delar av det brevet i Kvällsposten, söndagen den 18 december -88, men
tyvärr inte hela brevet. Så det var min anledning.

Brevet som Nieminen ville ha publicerat i tidningen Kvällsposten, skrev hon av
den anledningen att hennes namn publicerats och förekommer vid flera olika till-
fällen i Hans Holmérs bok, "Olof Palme är skjuten".

Fittja som ovan

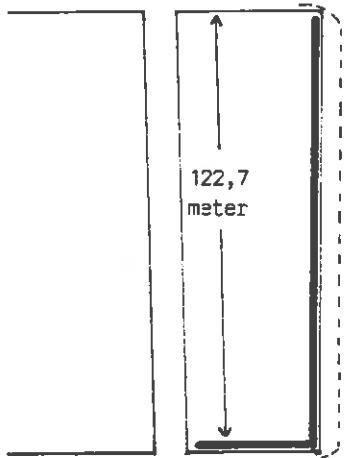
Per Gustavsson/krinsp.

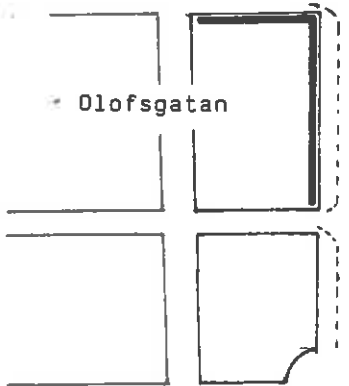
GRAND biograf

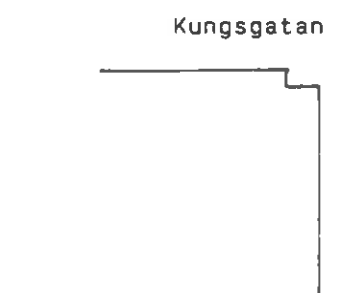
SVEAVÄGEN

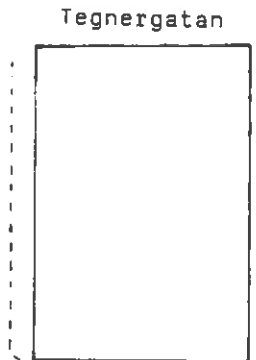
122,7 meter

Dlofsgatan

Kungsgatan

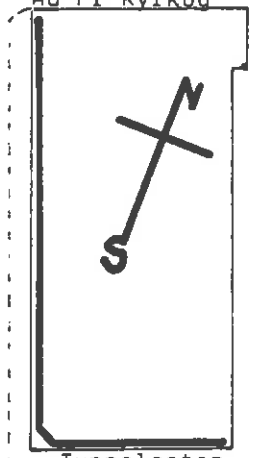

Tegnergatan

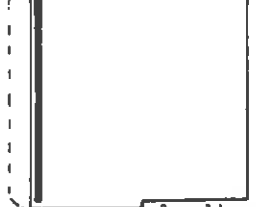
Kammakargatan

Luntmakarg

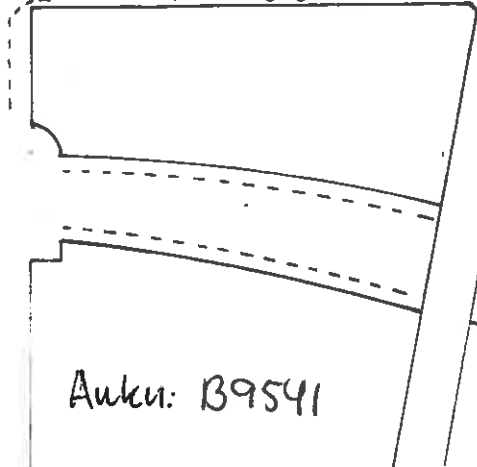

Ad Fr Kyrkog

Tunnelgatan

Apelbergsgatan

Malmskillnadsgatan

Trappor

David Bagares Gate

REKONSTRUKTION
angående mordet på statsminister
OLOF PALME

Skissen visar vittnets plats då
iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln

W. Lange

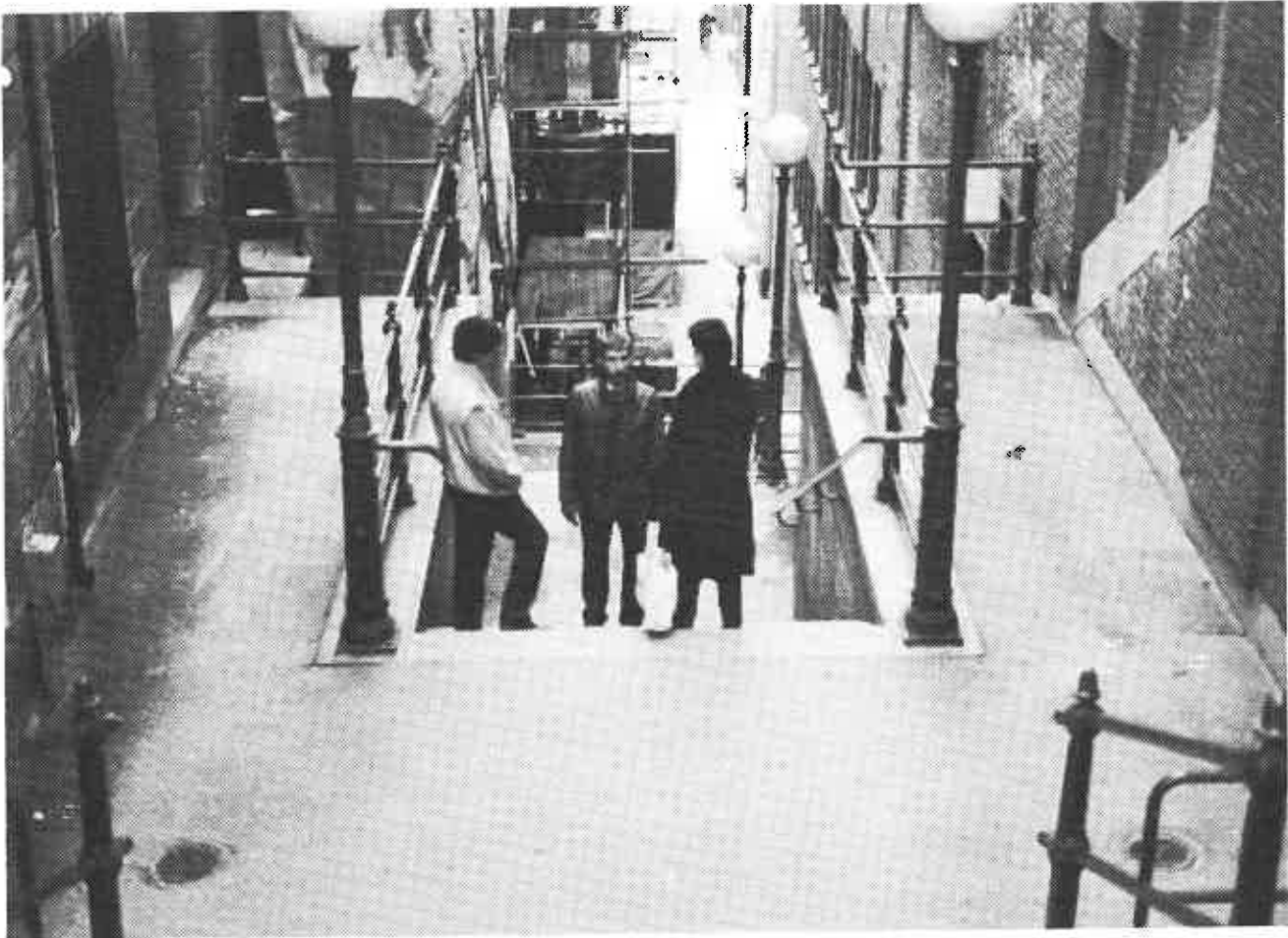
Aukn: B9541

Yvonne Nieminen promenerade tillsammans med **Ahmed Zahir** på Johannesgatan. De svängde in på David Bagares Gata och fortsatte denna västerut, på den norra trottoaren. När de kommit ca 5 meter in på David Bagares Gata upptäckte Nieminen en man som kom springande i motsatt riktning.

Nieminen fick intrycket att mannen var jagad. Han vände sig om 2-3 gånger. Medan mannen sprang, försökte han stoppa ned eller ta ur något ur en liten väska, som han bar i vänster hand.

Yvonne Nieminen och **Ahmed Zahir** fortsatte över Malmskillnadsgatan. De hade hunnit en bit nedför trappan mot Luntmakargatan, då de mötte en annan man. Han frågade om de sett en man springa förbi. Nieminen svarade då: " Ja, han sprang rakt fram ". Mannen de mötte i trappan senare identifierad som **Lars Jeppsson**.

På bilden syns från vänster **Ahmed Zahir**, figurant föreställande **Lars Jeppsson** samt **Yvonne Nieminen**.